

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 6Csp/112/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120353867
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2022:6120353867.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal s.r.o., s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: Š. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, zast. JUDr. Janou Šepelovou, advokátkou, AK Námestie slobody 13/25, Humenné, o zaplatenie 16 339,12 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi 6.425,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.787,18 eur od 10.12.2019 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,- eur mesačne splatných vždy k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky nastáva splatnosť celého dlhu.

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému právo na náhradu trov nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na upomínacom súde v Banskej Bystrici dňa 30.07.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 16 339,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11.701,21 eur od 10.12.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný dňa 09.10.2015 uzatvorili zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a na jej základe poskytol veriteľ žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti zmluvy o úvere sú upravené v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Zmluva podľa žalobcu obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovení § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoje povinnosti zo zmluvy, preto postupca podaním zo dňa 04.04.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 03.04.2018 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 15 dní. Ku dňu postúpenia pohľadávky bola výška pohľadávky v sume 16.339,12 eur, pričom pozostávala z istiny vo výške 11.701,21 eur, z riadneho úroku vo výške 3 453,70 eur, úroku z omeškania vo výške 1.160,21 eur a poplatkov vo výške 24,- eur. Po postúpení pohľadávky žalovaný neuhradil žiadnu sumu. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavuje 16.339,12 eur.

2. Súd rozsudkom 6Csp/112/2020 zo dňa 14. 12. 2020 zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi 9.914,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% z dlžnej sumy ročne od 10. 12. 2019 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,- eur mesačne, splatných vždy k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky nastáva splatnosť celého dlhu. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

3. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že v zmluve o úvere absentoval údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. c), a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Táto náležitosť rozhodne nemôže byť nahradená identifikačnými údajmi veriteľa ako zmluvnej strany, ktoré sa musia nachádzať v akejkoľvek zmluve. Vykonaným dokazovaním mal tiež za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to doba trvania zmluvy. Takýto údaj v zmluve nie je vôbec obsiahnutý. V časti II bode 16 sa síce uvádza, že zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s úverom, táto formulácia je však na účely sledované zákonodarcom nepostačujúca, pretože je neurčitá. Zákonodarca určil túto náležitosť v právnom predpise jasne ako dobu trvania zmluvy, aby si obdobie trvania zmluvy nemusel spotrebiteľ nejakým spôsobom vyvodzovať z iných údajov. A v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia iných súdov (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/336/2017 zo dňa 27.02.2018, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/130/2017 zo dňa 21.02.2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/129/2018 zo dňa 21.01.2019). Súd v rámci skúmania náležitosti spotrebiteľskej zmluvy zistil, že v tejto absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

4. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti poskytnutý spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považoval za bezúročný a bez poplatkov. Rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami žalovaným je vo výške 9.914,03 eur a preto nárok žalobcu v tejto časti považoval za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Priznanú sumu súd podľa § 232 od. 4 Civilného sporového poriadku súd povolil žalovanému splácať pre jeho nepriaznivú sociálnu situáciu po 80,- eur mesačne, splatných vždy k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, počnajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky žalovaný stratí túto výhodu splátok a celý dlh sa stane platným. Tým, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu riadne a včas a dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorého výška je v súlade s platnou právnou úpravou, a to odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky. Súd žalobu považoval aj v tejto časti za dôvodnú, v dôsledku čoho žalovaného zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania v uvedenej výške z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky na žalobcu až do zaplatenia. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 C.s.p., v danom prípade bolo predmetom sporu zaplatenie sumy vo výške 16 339,12 eur s prísl..

5. Proti výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, podal žalobca odvolanie, nakoľko sa nestotožnil so záverom súdu, a to najmä s absenciou údajov v zmluve podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) Zák. č. 129/2010 Z.z., pre nesplnenie podmienky podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) Zák. č. 129/2010 zákona o spotrebiteľských úveroch a napokon sa žalobca nestotožnil ani s právnym názorom súdu, v zmysle ktorého súd deklaroval, že zmluva neobsahuje uvedenie konkrétnych predpokladov použitých na výpočet RPMN.

6. Odvolací súd uznesením 8CoCsp/21/2021-244 zo dňa 31. 01. 2022 zrušil rozsudok 6Csp/112/2020/191 zo dňa 14. 12. 2020, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Zamietnutie prevyšujúcej časti napadnutého rozsudku odvolací súd odôvodňoval najmä vo vzťahu k vznesenej námietke ohľadom absencie údajov v zmluve podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) Zák. č. 129/2010 Z.z. odvolací súd upriamil pozornosť na znenie článku II predmetnej úverovej zmluvy, v znení ktorého „Dlžník je oprávnený podať reklamáciu alebo sťažnosť ohľadom Úveru doručením sťažnosti na

adresu: Slovenská sporiteľňa, a.s., oddelenie riadenia kvality a ombudsman, Tomášikova 48, 832 37 Bratislava.“

8. Odvolací súd v rozsahu namietaných dôvodov k absencii údajov o dĺžke trvania zmluvy o úvere poukázal na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008 a Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2019, vo veci C-42/15 Home Credit c/a Klára Bíroová. Z obsahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.10.2015 vyplýva, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 18.11.2015, splatnosť úrokov a poplatkov mesačne, ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci, splatnosť 18. deň v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť bola dohodnutá na deň 18.10.2024. V zmysle čl. II Zmluvy bod 16 „Zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s Úverom.“ Vzhľadom na záver Súdneho dvora EÚ uvedený v bode 73 odôvodnenia vyššie citovaného rozsudku, v predmetnej zmluve pri takto uvedených náležitostiach doby trvania zmluvy, podľa názoru odvolacieho súdu nejde o okolnosť, ktorej neuvedenie v tejto konkrétnej veci môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, a teda v súlade so zásadou primeranosti v tomto prípade nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu nesprávneho uvedenia doby trvania zmluvy.

9. K odvolacej námietke žalobcu k neuvedeniu predpokladov ročnej percentuálnej miery nákladov odvolací súd uviedol, že podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Predpoklady potrebné na výpočet RPMN sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené: výška úveru 13.000,- eur, výška splátky 180,23 eur, splatnosť prvej splátky 18.11.2015, konečná splatnosť 18.10.2024, splácanie mesačne 18. deň kalendárneho mesiaca, splácanie rovnomerné, počet splátok 108, výška úrokovej sadzby 9,40 %, poistenie nevyžaduje sa. V tejto súvislosti plne vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2021, sp. zn. 7Cdo/183/2020, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril právny názor cit.: „Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 2 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet.“ V odôvodnení citovaného uznesenia najvyšší súd uviedol, že „Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri tomto údaji preto zákonodarca požaduje súčasne uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. 11.1. Dovolací súd má za to, že v predmetnej úverovej zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov, ktoré údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú. 12. 1. Dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. 12.2. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neukladá uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje. 12.3. Z uvedených dôvodov potom záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny.“

10. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozhodnutia o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov na základe absencie obligatórnej náležitosti zmluvy podľa ust. § 9 odsek 2 písm. c), písm. f) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je s poukazom na vyššie citovaný rozsudok Súdneho dvora EÚ a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nepreskúmateľné a preto uložil prvostupňovému súdu opätovne posúdiť celú spotrebiteľskú zmluvu o poskytnutí pôžičky, a vyhodnotiť, či uvedená zmluva je v súlade s ust. § 9 odsek 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak z obsahu spisu nie je možné vylúčiť existenciu ďalšieho dôvodu spôsobujúceho bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd uznesením 8CoCsp/21/2021 zo dňa 31. 01. 2022 rozhodol tak, že zrušil rozsudok 6Csp/112/2020-191 zo dňa 14. 12. 2021 v napadnutom rozsahu a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolací súd teda zrušil rozsudok vo výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že súd prvej inštancie má opätovne posúdiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z. a nárok žalobcu na uplatnené úroky a poplatky, ktoré si uplatňuje žalobou v tomto konaní a tiež, či zmluva obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. a či je nárok žalobcu na uplatnené úroky a poplatky dôvodný. Napokon sa má súd prvej inštancie vypořadať aj s námietkou žalovaného v tom smere, že celková čiastka je nesprávne uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere v neprospech spotrebiteľa.

12. Po vrátení veci súd v danej veci nariadil pojednávanie na deň 02. 06. 2022, ktorého sa nezúčastnili žalobca a žalovaný, avšak za účasti zástupcov žalobcu a žalovaného

13. Vykonaným dokazovaním oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä so zmluvou o splátkovom úvere, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou na úhradu, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, zmluvou o postúpení pohľadávok a jej prílohami + oznámením o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier, platobnou históriou žalovaného, písomnými podaniami žalovaného a žalobcu, listinnými dôkazmi preukazujúcimi skúmanie schopnosť žalovaného splácať úver pričom zistil tento skutkový stav:

Z obsahu Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 09.10.2015 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebný úver na čokoľvek vo výške 13 000,- eur. Výška fixnej úrokovej sadzby úveru bola 10,90 % p.a.. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v 108 mesačných splátkach vo výške 180,23 eur. Splatnosť prvej splátky bola dňa 18.11.2015 a konečná splatnosť úveru bola dňa 18.10.2024. Výška RPMN bola 9,96 %, priemerná RPMN bola 10,07 %. Celkovo sa žalovaný zaviazal v prospech žalobcu zaplatiť sumu 19 462,79 eur.

Listom zo dňa 02.03.2018 pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej pohľadávky vo výške 2 147,39 eur ku dňu 02.03.2015, a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy s poučením o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Ďalším listom zo dňa 22.08.2019 pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných viac ako troch dlžných splátok ku dňu 22.08.2019, s poučením o možnosti postúpenia pohľadávky tretej osobe.

Z Oznámenia Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 04.04.2018 žalovanému vyplýva, že banka ako pôvodný veriteľ vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 03.04.2018.

Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 09.12.2019 pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému žalobcovi ako postupníkovi, čím je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní. Oznámením zo dňa 10.12.2019 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu.

Pokusom o zmier zo dňa 20.07.2020 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 17 490,51 eur najneskôr do 30.07.2020.

14. Na pojednávaní dňa 2. 6. 2022 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca na podanej žalobe trvá v celom rozsahu, a pokiaľ ide o jeho odvolacie námietky, v tomto mu bol krajským súdom vyhovie. A pokiaľ sa týka skúmania bonity žalovaného, tak žalobca odkázal na svoje písomné vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver bola zachovaná. V rámci kontraktčného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej schopnosti splácať daný úver. Primárna návratnosť bola overovaná. Klientom deklarovaný príjem overený dopytom do Sociálnej poisťovne 650,- eur. Existujúce záväzky žalovaného predstavovali 169,- eur. Maximálne splátkové zaťaženie, ktoré je možné použiť na splátky úverov (55% z akceptovaného príjmu) Ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný ostatok 189,- eur) $650 \times 55\% - 159 = 189,-$ eur. Splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok - podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klientov bola týmto splnená. V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klienta (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií. Existujúce splátky úverov a úverová história klienta bola overená dopytom do Úverového registra.

Žalovaný na pojednávaní dňa 02. 06. 2022 uviedol, že žiada podanú žalobu v tej časti, ktorá bola zrušená uznesením Krajského súdu zamietnuť v celom rozsahu. Pokiaľ ide o skúmanie bonity, k tejto sa žalovaný vyjadroval už počas prebiehajúceho konania na súde prvej inštancie a poukazoval na to, že má mimo úverov so Slovenskou sporiteľňou uzatvorené aj dve úverové zmluvy s VÚB bankou, a to z 28.7.2015 a 25.9.2015. Žalovaný má za to, že žalobca porušil svoju povinnosť podľa ustanovenia § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a neskúmal jeho bonitu dostatočným spôsobom, pretože mimo výpisu z úverového registra neskúmal jeho mesačné životné náklady na zabezpečenie stravy, bývania a ostatných nevyhnutných životných nákladov. Preto má za to, že poskytnutý úver má byť z dôvodu nedostatočného skúmania jeho bonity považovaný za bezúčelný a bezpoplatkový. Pokiaľ by súd sa nestotožnil so stanoviskom žalovaného a v prevyšujúcej časti by žalobe vyhovel, tak žalovaný žiada, aby mu bolo umožnené splácať aj túto časť úveru v splátkach po 80,- eur mesačne. Poukázal na svoje osobné a majetkové pomery. Stále pracuje v spoločnosti GJW Praha spol. s.r.o., kde síce sa mu zvýšil príjem oproti predchádzajúcemu obdobiu, ktoré sme deklarovali, avšak bol dlhodobo PN a nie je vôbec zrejmé, či túto prácu bude môcť vykonávať aj do budúcnosti. Zároveň predložil súdu doklady o tom, že spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. spláca 3 úvery, a to v splátkach po 253,80, po 180,- eur a po 70,- eur. Zároveň predložil súdu aj doklady o platení za mobilný telefón, za SIPO a doklad o jeho dlhodobej PN.

15. Podľa usmernenia odvolacieho súdu sa mal súd prvej inštancie vysporiadať s námietkou žalovaného, že celková čiastka je nesprávne uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný k tomu uviedol, že nikdy nenamietal výšku poskytnutého úveru, len po prepočítaní výšky splátok a výšky poskytnutého úveru je zistený určitý rozdiel. Žalovaný časť poskytnutého úveru použil na splatenie úveru vo VÚB banke. A preto ak sa vyráta výška splátky a počet splátok, tak nevyjde suma, ktorú by mal celkovo zaplatiť.

16. Právny zástupca žalobcu vo svojom na pojednávaní ustálil, že pri vynásobení počtu splátok ich výškou by mal žalovaný zaplatiť celkovo 19462,79 eur, čo je rozdiel v prospech spotrebiteľa o 2,05 eur, na čo po takomto vysvetlení žalovaný už výšku poskytnutého úveru a výšku celkovej čiastky, ktorú má zaplatiť nenamietal.

17. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že úver bol poskytnutý žalovanému za účelom vyplatenia záväzkov u veriteľa VÚB banky s aktuálnym zostatkom vo výške 7454,- eur. V tejto súvislosti z obsahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere čl. II. Ostatné ustanovenia (čl. 18 spisu) vyplýva, že úver poskytnutý žalovanému právnym predchodcom žalobcu bol použitý na vyplatenie záväzkov u veriteľa VÚB banky s aktuálnym zostatkom vo výške 7454,- eur. Súd sa v tejto súvislosti súd sa zaoberal tiež otázkou, či právny predchodca žalobcu ako veriteľ pred uzavretím zmluvy posudzoval schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Z obsahu vyjadrenia žalobcu zo dňa 14. 04. 2022 žalobca súdu ozrejmil, akú vynaložil odbornú starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver. V rámci kontraktčného procesu žalobca primárnu návratnosť overoval deklarovaným príjmom do Sociálnej poisťovne, ktorý bol 650,- eur. Existujúce záväzky žalovaného predstavovali 169,- eur. Maximálne splátkové zaťaženie, ktoré je možné použiť na splátky úverov 55% z akceptovaného príjmu. Ukazovateľ schopnosti splácať (Disponibilný zostatok 189 €) $650 \times 55\% - 159 = 189$. Splátka

poskytnutého úveru bola nižšia ako disponibilný zostatok, čím podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená. V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klienta (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií. Z výpisu z úverového registra Slovenskej sporiteľne (právny predchodca žalobcu) vyplýva, že v čase poskytnutia úveru 9. 10. 2015 nemal žalovaný žiaden úver. Ďalšie tri úvery sú z roku 2016 a 2017, teda až po dátume poskytnutia tohto úveru. Zároveň jeden z úverov vo VÚB banke z 28. 7. 2015, kde splátka bola 159,- eur a s takouto splátkou počítal právny predchodca súčasného žalobcu pri poskytnutí úveru.

18. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobe je možné vyhovieť v celom rozsahu, a to predovšetkým v medziach odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

19. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“) platného v čase uzatvorenia posudzovanej zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“) platného v čase uzatvorenia posudzovanej zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona platného v čase vzniku právneho vzťahu zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 odseku 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 odseku 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 11 ods.1 Zákona spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. S porušením tejto povinnosti zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv spájal významnú sankciu a to v ust. § 11 ods. 2. V súlade s týmto ustanovením, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

25. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č.87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

27. Zmluva uzavretá medzi pôvodným veriteľom a žalovaným je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

28. Na základe uzatvorenej zmluvy o splátkovom úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, bol žalovanému poskytnutý spotrebný úver vo výške 13 000,- eur, pričom poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať 108-imi mesačnými splátkami vo výške 180,23 eur. Do dňa podania žaloby žalovaný uhradil z úveru sumu 3 085,97 eur.

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalovaným súd ju podrobil kontrole a posúdil, či zmluva obsahuje všetky náležitosti tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch.

29. Vykonaným dokazovaním v rámci ktorého opätovne preskúmal spotrebiteľskú zmluvu a podrobil ju kontrole náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. 129/2010 Z. z. , § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 cit. zákona, súd mal za preukázané, že poskytnutý spotrebiteľský úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov.

30. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplata sumy 16339,12 eur, ktorá pozostáva z istiny úveru 11701,21 eur, neuhradeného riadneho úroku vo výške 3453,70 eur, neuhradeného úroku z omeškania vo výške 11602,21 eur a neuhradených poplatkov 24,- eur.

31. Súd rozsudkom zo dňa 14. 12. 2012 zaviazal žalovaného na zaplata sumy 9914,03 eur ako rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru 13.000,- eur a úhradou zo strany žalovaného 3085,97 eur, nakoľko vyhodnotil daný úver ako bezúročný a bez poplatkov.

32. Vzhľadom na stanovisko odvolacieho súdu, ktorý sa so závermi súdu prvej inštancie nestotožnil, vyvrátil dôvody súdu prvej inštancie, pre ktoré posudzoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, aj v kontexte overovania žalovaného splácať úver, súd preto žalobe vyhovel v

celom rozsahu a žalovaného zaviazal ešte aj na zaplatenie 6.425,09 eur. Priznaná suma 6.425,09 eur tak pozostáva z rozdielu na istine 1.787,- eur, neuhradených riadnych úrokov vo výške 3.453,70 eur, neuhradeného úroku z omeškania vo výške 1.160,21 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 24,- eur.

33. Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

34. V danom prípade žalovaný žiadal o povolenie úhrady dlhu v splátkach, a to pre svoju nepriaznivú sociálnu situáciu, pretože jediným zdrojom jeho príjmu je mzda vo výške 854,- eur; uvedené preukázal potvrdením zamestnávateľa GJW Praha spol. s r.o. z 21.10.2020 za obdobie od 01/2020 do 09/2020. Jeho pravidelné mesačné výdavky sú v sume 563,80 eur a zo zvyšku nie je schopný uhradiť dlžnú sumu jednorazovo. V súlade s citovaným ustanovením a vzhľadom na žiadosť žalovaného súd mu povolil uhradiť dlžnú sumu splátkami po 80,- eur mesačne s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky žalovaná stratí túto výhodu splátok a celý dlh sa stane splatným.

Tým, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu riadne a včas a dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny úveru 11701,21 eur, ktorého výška je v súlade s platnou právnou úpravou, a to odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky. Súd žalobu považoval aj v tejto časti za dôvodnú, v dôsledku čoho žalovaného zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania v vo výške 1787,18 eur (rozsudkom zo dňa 14. 12. 2020 priznaný úrok z omeškania z istiny 9914,03 eur) odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky na žalobcu až do zaplatenia.

35. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku (CSP) výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

36. Súd skúmal, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliaďnúť. Pri aplikácii ustanovenia § 257 C.s.p. súd zbral v zreteľ okolnosti, ktoré odôvodňujú výnimočné nepriznanie náhrady trov konania, a ktoré vyplývajú z majetkových a záväzkových pomerov voči iným veriteľom. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalovaný je zamestnaný v spoločnosti GJW Praha, spol. s r. o. ako stavebný robotník špecialista. Pracovný pomer mal dohodnutý na dobu neurčitú. Za obdobie január 2021 jeho mesačný príjem predstavoval výšku 23.892,- Kč. V súčasnosti spláca záväzky voči spoločnosti Intrum Slovakia. Podľa predložených dokladov, ku dňu 26. 04. 2022 v prvom prípade dlh žalovaného predstavoval výšku 7.192,05 eur a k 31. dňu v mesiaci mal dohodnutý termín splátky v sume 253,80 eur. V druhom prípade voči tej istej spoločnosti bol aktuálny zostatok dlžoby 6.584,01 eur so splátkou v sume 180,- eur, k 31. dňu v mesiaci a v treťom prípade zostatok dlžoby predstavoval 181,12 eur so splátkou 70,- eur k 31. dňu v mesiaci. Jedná sa o dlhy, ktoré vznikli žalovanému v roku 2015, kedy sa dostal do nepriaznivej finančnej situácie a s VÚB bankou a.s. uzavrel postupne tri zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 28.7. 2015, 25. 09. 2015 a 13. 01. 2016. Žalovaný predložil fotokópie poštových poukážok, z ktorých mal súd preukázané, že žalovaný aj reálne svoje záväzky uhrádzal. Záväzky voči mobilnému operátorovi s dátumom splatnosti ku dňu 29. 05. 2022 predstavovali sumu na úhradu 170,34 eur. Výška zálohových platieb predstavuje sumu 139,- eur mesačne, čo vyplýva z pripojeného dokladu SIPO. Napokon žalovaný predložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, z ktorého mal súd za preukázané, že žalovaný je práceneschopný od 1. 02. 2022.

37. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa súd zohľadňoval nielen charakter procesnej situácie a charakter konania, ale aj okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní. Zohľadnil predovšetkým majetkové, sociálne pomery oboch zúčastnených strán. Predovšetkým zbral do úvahy dopad rozhodnutia o nepriznaní nároku na náhradu trov konania na majetkové pomery oprávnenej strany, ktorá vystupuje v početných konaniach v rámci celej SR. Súd teda individuálne posudzoval okolnosti spočívajúce vo veci. S poukazom na výšku uplatňovaného nároku istina a príslušenstvo pohľadávky, ktorý žalovaný vzhľadom na jeho príjmovú situáciu nebude môcť uhradiť jednorazovo súd nepriznal žalobcovi ani nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.